

ærede Medlemmer, gaar ud paa at opfordre Ministeren til at søge Sagen nærmere oplyst; men denne Opfordring ser jeg slet ikke er nødvendig. Sagen er nemlig tilstrækkelig oplyst, idet det jo er faktisk, at disse Møder ere bleve forbudte, dette er netop Pointet. Naar man fra Rigsdagens Side anser et slikt Forbud for en Overtrædelse af § 88 i Grundloven, da er det unødvendigt at anmode Ministeren om at søge Sagen nærmere oplyst. Med det ærede Medlem for Dønsje (Det. Hansen) kan jeg være enig i Alt, hvad han har udtalt, undtagen i eet Punkt. Han fremsatte nemlig den Vaaftand, at naar Politimesteren havde paalagt Bedkommende ikke at tale om visse Spørgsmaal, da kunde han forstaa, at der kunde være forskellige Meninger om, hvorvidt Politimesteren virkelig havde overskredet Grundlovens Bestemmelse. Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Grundlovens § 88 siger tydelig, at man maa samles ubevæbnet, og det gjorde det ærede Medlem selv stærkt gjældende; men deraf følger da efter min Overbevisning, at hvad man foretager, vedtager eller forhandler, skal man bag efter staa til Ansvar for ved Domstolene. Dersom Politimesteren virkelig skulde have Løst om, at der skulde forhandles saadanne enkelte Spørgsmaal, som han ansaa for stridende imod, hvad han mente kunde gaa an, saa vilde han dog ikke derved være berettiget til at forbyde Forsamlingen. Han havde jo Lov til at overvære Mødet med sine Betjente og drage Omsorg for, at der i det, som bliver vedtaget eller forhandlet paa Mødet, ikke findes Noget, som er skadeligt for den offentlige Orden og Sikkerhed. Jeg kan derfor anbefale Vedtagelsen af den første Dagsorden, idet jeg netop anser den sidste for at være fuldstændig unødvendig.

Justitsministeren: Jeg skal ikke opholde det ærede Thing ret længe; men der er fremkommet nogle Udtalelser, som gjøre det nødvendigt for mig at tage Ordet endnu en Gang. Det er navnlig de Foredrag, som vi hørte, dels af det ærede Medlem for Præsæs Amts 6te Valgkreds (Bojfen) og dels af det ærede Medlem for Dønsje Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen), som gjøre det til en Pligt for mig at sige nogle Ord. Begge de ærede Medlemmer have, som det forekommer mig, udtalt sig i stærke Udtryk om det Betydelige i, at Justitsministeren skulde være uvidende om, hvad der er passeret i Raskov, idet jeg jo ingenlunde har benegtet, at det er mig bekendt, at der for to Aar siden er udstedt et Forbud imod, at en Mormonpredikant holdt Foredrag i

en offentlig Forsamling i Storeheddinge. Jeg skal ikke dvæle ved, at det forekommer mig, at de to ærede Medlemmer endog saa i deres Udtalelser have været temmelig nærgaaende imod mig; thi det synes, jo som om det efterhaanden er Noget, der bliver sædvanemæssigt her, at man anser sig for berettiget til at bruge, jeg havde nær sagt, et hviletksomt Sprog imod Ministrene. Jeg skal saaledes fremhæve, at det forekommer mig at være nærgaaende, naar det ærede Medlem for Dønsje Amts 1ste Valgkreds udtrykte sig saaledes: „At Justitsministeren har troet at være berettiget til at være uvidende om, hvad Alverden kender.“ Jeg skulde tage meget fejl i, om dette ikke skulde være det ærede Medlems Ord. Hvorvidt det ærede Medlem nu veed, at Alverden kender det, som her nu er Tale om, det veed jeg ikke; men hvad jeg skal tillade mig at sige overfor det ærede Medlem, det er, at han er fuldstændig uberettiget til at udtale sig, som om jeg lod uvidende om Noget, som jeg vidste, naar jeg i Forveien har erklæret, at jeg ikke kendte den Historie. Det ærede Medlem for Præsæs Amts 6te Valgkreds tillod sig at æste et bestemt Svar paa det Spørgsmaal, om det Ubeskjendskab med Faktum i Raskov, som jeg havde gjort gjældende, var — som han udtrykte sig — kun officielt, eller om det maatte være at forstaa bogstaveligt, idet han ydermere tilføiede, at han tvivlede om, at jeg var ukjendt med det Faktum, som jeg gjentagende har sagt, at jeg ikke kendte. Dette forekommer mig, som sagt, ogsaa at være noget nærgaaende; men jeg skal give det ærede Medlem det bestemte Svar paa hans Spørgsmaal, at jeg hverken officielt eller uofficielt har kendt det Mindste til Historien i Raskov, forinden den blev bragt paa Dmtale her. Naar nu det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) udtalte sin Forundring over, at denne vigtige Begivenhed i Raskov var undgaaet Justitsministerens Opmærksomhed, medens der stundom var andre Begivenheder, der ikke forekom ham at være nær saa vigtige som Begivenheden i Raskov, som derimod ikke vare undgaaede Ministeriets Opmærksomhed, og naar han i den Henseende hentydede til Noget, som ogsaa var passeret paa Holland, saa kunde jeg jo give det ærede Medlem det Svar, at den ene Sag vedrører Justitsministeren og den anden Kirke- og Undervisningsministeren, men jeg kan fremdeles sige til, at jeg ikke veed rettere, end at den Begivenhed, som han anser for at være af ikke stor Betydning, fra mange Sider er bleven betragtet som en Begivenhed, som det nok var værd at lægge Mærke til, og som man ikke kunde lade gaa